

MOCIÓ DE DECLARACIÓ D'INDEPENDÈNCIA

CATALUNYA ÉS UN PAÍS MIL·LENARI que al llarg de la seva història ha anat confegint una identitat pròpia: llengua, dret civil i cultura amb un clar sentiment de pertinença a una NACIÓ, i com a tal té dret a l'autodeterminació.

CATALUNYA ÉS UNA NACIÓ que té una gran tradició DEMOCRÀTICA ja que va tenir el primer parlament d'Europa (1283). Les relacions amb Espanya sempre han estat tenses i amb conflictes importants que han comportat patiment i espoli per al poble català. Només cal recordar la Revolta dels Segadors (1640) que va començar a Santa Coloma de Farners o la Guerra de Successió de 1714 que va suposar la pèrdua de la llibertat i les institucions, així com el dret i les constitucions de Catalunya que s'havien anat configurant al llarg de tota la història.

Catalunya, des de la seva incorporació per la força al Regne d'Espanya, ha aspirat a recuperar la sobirania que li permetés gestionar els seus recursos i desenvolupar la seva cultura, llengua i tradicions. Aquest anhel no s'ha pogut assolir mai per l'actitud centralista d'un estat espanyol que no ha respectat la nostra identitat.

Durant el segle XX, Catalunya ha gaudit de diferents etapes amb diferents graus d'autonomia, però no ha arribat mai a tenir el grau suficient com per sentir-se lliure i plena. Es pot dir que mai s'ha sentit còmoda amb les relacions amb Espanya i ans al contrari s'ha sentit sotmesa i espoliada.

La Mancomunitat de Catalunya presidida per Enric Prat de la Riba va suposar una etapa de progrés molt important. Tant en obres públiques, com en l'ensenyament, com en matèria cultural es van portar a terme iniciatives d'una gran repercussió social, econòmica i identitària.

La dictadura de Primo de Rivera va posar fi a la Mancomunitat i vam entrar en una etapa convulsa de repressions i de prohibicions (1923-30). La repressió contra el catalanisme polític i cultural va ser activa i contundent, feia temps que els catalans no patien unes prohibicions tan radicals i sistemàtiques entorn de la seva forma de ser i d'expressar-se. La dimissió de Primo de Rivera deguda a la situació econòmica de l'estat espanyol i al malestar social va obligar a Alfons XIII a convocar eleccions.

L'any 1931 es declarava la República i vam recuperar la Generalitat. Macià primer, i després Companys van presidir els governs d'una etapa pròspera en la qual es va aprovar l'Estatut de Núria que va ser retallat d'una manera considerable per les Corts espanyoles. Malauradament totes les il·lusions i expectatives, que va generar la República, es van veure truncades per l'aixecament militar del 18 de juliol de 1936 que va liderar el general Franco i que va portar a la guerra civil.

La dictadura de Franco va suposar una de les etapes més tristes i obscures per una cultura que va ser perseguida i es va veure abocada a la clandestinitat. La llengua i algunes tradicions van ser pràcticament prohibides i només gràcies al sentiment del poble i la resistència activa de la societat civil es va poder superar aquesta etapa tan nefasta per al nostre país.

L'Estat de les Autonomies que sorgeix de la transició democràtica, va donar autonomia a territoris que mai l'havien demanat i va quedar molt curt amb les aspiracions que tenia Catalunya. En realitat va ser una estratègia per diluir el sentiment nacionalista dels territoris que tenien consciència de NACIÓ. Amb el temps, el model s'ha mostrat totalment ineficaç per garantir el grau d'autonomia que necessita Catalunya per poder ser un país normal on la seva identitat es pugui desenvolupar amb tota normalitat.

Els atacs i incomprensions a la nostra llengua i la nostra cultura han estat continus i han generat malestar i rebuig. Les sentències del

tribunal constitucional gairebé sempre han tingut una interpretació restrictiva vers les aspiracions de Catalunya, i quan no ha estat així el govern estatal tot sovint no ha complert algunes sentències.

La publicació de les balances fiscals (2008) va demostrar que el grau de solidaritat que ens imposava l'estat espanyol és un dèficit totalment insostenible per a qualsevol economia del món. Aquest dèficit està calculat en un 8-10% del PIB, mentre que a Alemanya hi ha un màxim d'un 4% i al Canadà d'un 3%.

Avui, a Catalunya, l'atur afecta a 700.000 persones, el 20% de la població es troba al llindar de la pobresa, el 40% d'activitats econòmiques estan en perill de desaparèixer i l'espoli fiscal suposa 16.000 milions d'euros per Catalunya, el que significa per Santa Coloma de Farners una mica més de **26M€ anuals**. És, doncs, davant d'aquest context crític que viu el país que cal actuar amb fermesa i en defensa dels interessos col·lectius generant un clima de confiança i esperança pel poble català. L'Estat Espanyol ha demostrat la seva incapacitat per a administrar els recursos públics de forma eficient i per a garantir un funcionament ordenat de les seves institucions financeres supervidores, amb el Banco de España en primer lloc. És un estat que es troba en fallida econòmica i que ens hi pot arrossegar. Al mateix temps, ha incomplet de forma reiterada les seves obligacions econòmiques amb el govern de la Generalitat de Catalunya, causant així uns greus perjudicis al poble de Catalunya i posant en descrèdit internacional les seves institucions. Aquesta conducta de deslleialtat institucional ha agreujat els desequilibris creats pel dèficit fiscal insostenible que pateix la Nació Catalana i que desvia cap a Espanya uns recursos imprescindibles per al bon funcionament dels serveis de la Generalitat i dels ajuntaments. Els Països Catalans han de preservar com a poble els seus trets nacionals, la seva llengua, la seva cultura, el llegat de la seva història com a terra d'acollida i de diàleg.

En la consulta popular celebrada el dia 13 de desembre de 2009, Santa Coloma de Farners va expressar un sentiment molt majoritari

de la seva població a favor de la independència de Catalunya, amb el 96.06% dels vots a favor amb una participació del 22.86% dels habitants de la nostra població majors de 16 anys; clam que s'ha pogut constatar altre cop amb la massiva afluència colomenca a la manifestació de l'11 de setembre d'enguany. Aquesta és la força que ens empeny a subscriure la present, així com a declarar el municipi de Santa Coloma de Farners com a **territori català lliure** on, a l'espera que el Parlament de Catalunya dicti la legislació legalment aplicable, la legislació i els reglaments d'abast espanyol seran vigents de forma provisional

També cal recordar que l'any 2010 el Tribunal Constitucional no va respectar l'Estatut d'Autonomia que havia estat aprovat pel Parlament de Catalunya, les Corts espanyoles i referendat pel poble català l'any 2006, cosa que va provocar una manifestació multitudinària a Barcelona el 10 de juliol de 2010. Més d'un milió de persones es van manifestar en contra de la sentència del Tribunal Constitucional.

El propassat 11 de setembre, Diada Nacional de Catalunya, el poble de Catalunya -1.500.000 de persones- va sortir al carrer amb un clam unànime: INDEPENDÈNCIA. Amb el lema "CATALUNYA NOU ESTAT D'EUROPA", la multitudinària manifestació va ser un gran acte de patriotisme i civisme.

Aquests dies hem pogut comprovar, una vegada més, com Espanya es negava al diàleg davant la petició de Pacte Fiscal que havia proposat el nostre Parlament, una fórmula de relació fiscal que ja tenen Navarra i el País Basc.

Catalunya pateix un ofec econòmic insostenible a causa de l'espoli fiscal, principalment, i dels incompliments per part del govern central. Ha arribat l'hora de la DEMOCRÀCIA i d'exercir el DRET A L'AUTODETERMINACIÓ, dret reconegut per l'Organització de les Nacions Unides, per la Unió Europea i per l'Estat Espanyol. El poble de Catalunya ha de poder decidir el seu futur i ha de poder

parlar a les urnes.

Per tot el que s'ha exposat, el ple ACORDA:

1r.-Declarar Santa Coloma de Farners territori català lliure i sobirà.

2n.- Instar el govern de Catalunya que iniciï el procés d'un referèndum vinculant per a l'autodeterminació en el termini més breu possible, i en tot cas abans del dia 11 de setembre del 2014. En un suposat impediment que el poble català decideixi el seu futur de forma democràtica mitjançant un referèndum, que el govern català declari unilateralment la independència per a poder efectuar el referèndum per a l'autodeterminació .

3r.- Demanar el suport de la comunitat internacional perquè el referèndum es pugui portar a terme amb totes les garanties democràtiques.

4t.- Instar el Parlament de Catalunya a Declarar l'oficialitat de les banderes locals, comarcals, la catalana tradicional quadribarrada i les estelades, fins la seva regulació definitiva en el marc de la nova constitució catalana.

5è.- Sotmetre a la consideració del Parlament de Catalunya la necessitat d'emprendre accions immediates com, entre d'altres, les següents: la creació dels corresponents registres civils, mercantils i de la propietat; la creació d'una hisenda pròpia i d'un banc nacional des del qual es gestionin el règim fiscal i el finançament dels serveis i institucions públics, la constitució immediata d'una administració fiscal i de justícia de Catalunya sense ingerències estrangeres; l'anunci a tota la comunitat internacional de l'inici del procés d'independència de Catalunya i l'obertura de negociacions amb el Govern Espanyol per a la bona resolució de la fase de transició cap al nou estat català.

6è.- Manifestar el ple suport de l'Ajuntament de Santa Coloma de Farners a totes aquelles organitzacions cíviques, culturals i

administratives que treballen en favor dels drets nacionals de Catalunya i de la seva emancipació com a país. Mostrar a través de l'Associació de Municipis per la Independència i conjuntament amb ella el nostre suport a l'estratègia i accions de l'Assemblea Nacional Catalana a favor de les llibertats nacionals .

7è.- Instar el Parlament de Catalunya a estendre i difondre aquesta moció a la resta de territoris integrants de la Nació Catalana a fi de preservar-ne la seva unitat i identitat com a poble. En aquest sentit, reclamem un compromís de treball per tal que la independència del que avui és la Comunitat Autònoma de Catalunya no signifiqui, en cap cas, la renúncia de la nació sencera, sinó que el nou Estat Català tindrà entre els seus objectius assolir la reunificació política dels Països Catalans .

8è.- Notificar aquest acord a la Presidència de la Generalitat de Catalunya, a la Presidència del Parlament de Catalunya, als diversos grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, als grups parlamentaris del Congrés dels Diputats, al Parlament Europeu, a l'Associació de Municipis per la Independència, a l'Associació Catalana de Municipis i Comarques i a la Federació de Municipis de Catalunya.

9è.-Finalment, des de Santa Coloma de Farners apel·lem a l'esperit cívic de tota Europa, inclòs l'Estat espanyol, per tal que s'imposi una resolució democràtica dels conflictes i s'avanci en els ideals de la pau, el treball i la llibertat, l'amistat i la germanor entre els pobles del món.

Santa Coloma de Farners, 22 d'octubre de 2012